

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שר	שם פרטי: גרגורי
-----------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שר	בלועזית Sher	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: גרגורי	בלועזית Gregory	מין: ז / נ תאריך לידה: 14/1937
מקום לידה (ישוב, מחוז): ויטבסק	בלועזית Vitsyebk	ארץ לידה: בלארוס
שם פרטי של האב:	שם פרטי ושם נעורים של האם: פריידה פיקינה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה: ויטבסק	בלועזית Vitsyebk	ארץ המגורים: בלארוס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): כפר קושנירנקובו – מחוז צ'קלובסק האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: קושנירנקובו	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לידה - בלארוס	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 2001	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו אני ואחי יעקב המבוגר ממני בשבע שנים. אבי עבד במפעל בפס ייצור ואמא עקרת בית. רוב הזמן הייתי בבית עם אמא. בבית שמרנו על המסורת וחגגנו את החגים. הייתי צעיר מכדי לזכור הכל. מבחינה כלכלית היינו בסדר, כמו כולם עניים, אבל חיינו בכבוד.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כאשר התחילה המלחמה גויס אבי לצבא, כלוחם בהנדסה קרבית של הצבא האדום. הוא עבר את כל המלחמה בשלום. ב-22/7/41 כשהוכרזה מלחמה במדינה, ברחנו כל המשפחה מעירונו. לקחנו כל מה שיכלנו לסחוב ועלינו על רכבת של הצבא האדום שהעבירה אספקה ותחמושת לחזית. נסענו ברכבת במשך 3 שבועות לכיוון שמולנסק, ובדרך הופצה הרכבת ע"י הנאצים. לא היה לנו אוכל או מים והחייילים הסובייטים על הרכבת הביאו לנו מנות קרב ומים. שלושה ימים לאחר תחילת המלחמה הופגז ביתנו שבבלארוס ע"י הנאצים ונהרס לחלוטין, כל הרכוש והתעודות נשרפו. בשמולנסק שברוסיה רוכזנו עם כל הפליטים ונשלחנו הרחק מהמלחמה. סבי וסבתי מצד אימי שחיו באזור ויטבסק בכפר בשנקוביצי נרצחו. זה היה כפר יהודי. יחד איתם נרצחו גם האחים והאחיות שלהם וגם ילדיהם, סך הכל 9 נפשות. סבא וסבתא מצד אבא גרו באזור ויטבסק בכפר היהודי – צינסנה. יחד איתם חיו האחים והאחיות שלהם וילדיהם. כל הכפר נרצח מלבד שני ניצולים שלאחר המלחמה סיפרו לאבי מה התרחש בכפר. הגענו לכפר רוסי בשם קושנריינקובו, שם הוכנסנו לדירה שכבר היו בה אנשים עניים. לא היה שם מים, ביוב, חשמל. אכלנו קליפות של תפוחי אדמה, עלי סלק וגם את הפסולת של תהליך הפקת שמן חמניה. אמי עבדה בחקלאות, תמורת 200 גרם לחם לנפש ליום. הייתי רעב כל הזמן, היה קר ולא היו לי נעליים שלמות. הכל היה סבל ואין לי זיכרונות טובים. אחי יעקב עבד בחקלאות גם הוא. ב-1942 שמו אותו במפעל לפגזים בגיל 12 והיה עובד במשמרות של 12 שעות וישן במפעל. כאשר נגמרה המלחמה הייתי בן 8.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה האנטישמיות ברוסיה היתה נפוצה ברחובות ובייחוד באזורים בהם שלטו הנאצים בזמן המלחמה. לאחר שבגרתי שירתי בצבא האדום כקצין רפואה בצנחנים במשך 28 שנים והגעתי לדרגת תת אלוף. לאחר שהשתחררתי מהצבא, עבדתי כמנהל מחלקת מיון בבית חולים צבאי. אישתי צילה, עבדה כרופאה פנימית באותו בית חולים במשך 27 שנים. שנינו למדנו רפואה במינסק.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'): עלייתי לארץ עם אשתי צילה בעקבות ילדינו – סיד ונטלי, שעלו ארצה.

ראיון: יובל שדה
יקנעם עילית. מאי 2010

עריכה: קרן אלמוג